

Jednoho dne se vrátíš

Tereza Mašková

Den se v růži skryl
a z růže vůni bral,
tím jsi dlouho žil
a kráse přísahal.

Mám už v tváři sních,
to léta můžou být,
s prázdnem slůvek Tvých
chci sotva v písních znít.

To víš, že zůstanou,
jak loukám tváře kvést.
Dál v knihách všech zázraků,
mou písní zniš dál.

To víš, že půjdem k nám,
jak cestám zbývá jít.
Též dverím, co zivají,
jak náruč v toužení,
já dlaň Tvou stále znám.

To víš sny zůstanou
a možná může nás hrát
zas dál pár slůvek Tvých,
když poznáš stůl a nůž.

To s příliš krásnou lží
se loučit náleží,
vítej k nám, vítej k nám,
ten stůl tu máš.

Už náruč zná,
jak chutná prázdná číš,
přijď zas k nám, ať sám už víš,
jak ve dvou dá se žít,
až přijdeš zpátky k nám.